

Nro. 22.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Pénteken Mártyusznak 18 ik napján
1803. ik esztendőben.*

B é t s.

Eő Cs. Királyi Felsége, a' Korona Örökösének Ferdinand Fő Hertzegnek Nevelőjét, valóságos Titok-Tanátsos Romai Sz. Birodalombéli Báró *Kronheimi és Eppensteini Carnea-Steffaneo* Ur eő Excellentiáját, rész szerént az ő maga tulajdon érdemeire nézve, mellyekkel magát az Adriatikum tenger bal partján lévő Ex-Velentzei tartományokban az ő vigyázása alá bízott Udvari Kommissiónál meg különböztette, rész szerént azon hűséges szolgálatokért, mellyeket az ő ősei a' Velentzei és Swéd hadakozásokban I-ső Maximilian és II-dik Ferdinand alatt tettek, Magyar Orzági Indigenatussal méltóztatott kegyelmesen meg tiszte-

telni, ki is erre nézve a' be vett rend tartás szerént való hitet, a' Fels. Udvari Magyar Kantzellariának Tanácsában a' mult szombaton tette le.

Ferdinand Nagy és Fő Hertzeg' rendelései szerént a' Saltzburgbanlévő Fejedelmi kastély, siettséggel készítettik, ékesítettik, 's a' leg szebb izlés szerént való házi portékákkal rakattatik, mellyek innét küldettettek oda.

Brixen nevű Cs. Királyi Generálmajor itten, ki múlt a' világból, a' ki igen emlékezetes embernek tartathatik, azért, hogy buzgó hűsége, szorgalmatosága, és igasságos maga viselete által közkatonaságból Generálsi rangra lépett, holott még csak 40 - edik esztendejét töltötte életének, midőn meg halt.

A' múlt Februariusi nagy hónap és hidegnek rettenetes következéseiről még most is szünetlen érkező tudósítások között, nevezetes az, a' mit Arva vármegyéből Febr. 20-ikán irnak. Sok szeke-resek, a' kik éppen akkor voltak soért a' Vilicz-kai sóaknára, mások pedig, a' kik Kraukauból gabonával jöttek haza felé, szekereikkel egygyütt az országutakra fagytak, és sokaknak vette el a' hideg külömbkülömb tagjaikat. Szörnyű dolgokat követtek el az éhség által kényszerített farkas tsordák: sok utazókat széljel teptek. E' történt a' többek között a' Vecsey Regimentjéből két Huszárokkal, a' kik Bochuja nevű Gallitziai városból Krakaubá utazván levelekkel, rájok mentek a' farkasok, 's lovastól egygyütt meg ették őket, úgy hogy csak a' magok és lovaik tsontjaikat 's ruhadarabjaikat lehetett az országút mellett imitt amott szemlélni. Hogy fokáig és hathatosan kellett ezen

két szerentsétlen katonáknak magokat a' vad állatoknak tsordájok ellen védelmezni, meg tettzik abból, hogy 6 meg öletett farkasok találtattak a' viaskodás helyén, a' mellyeken kardvágások látzottak.

Török Birodalom.

Konstantzinápoly, Febr. 15-dikén. Az Egyiptomban lévő Török Komendáns egy Kurirt küldött ide, olyan izenettel, hogy az Alexandriai Anglus vezér Gen. *Stuart* Londonból parantsolatot vett tőle, hogy a' Portánál, hogy mihelyest közte és a' Beyk között való békeffég helyre áll, az Anglus seregek, azonnal el eveznek onnét. Minthogy pedig Lord Elgin, Konstantzinápolyból lett eltávozása előtt, a' Portánál a' Beyk iránt, bizonyos feltételek alatt való kegyelmet eszközölt: ebből azt lehet ki hozni, hogy az Anglusok eddig már jó részint oda hagyták Egyiptomot.

Nagy Británia.

London, Febr. 23-dikán. Az Oberster Despard és 6 szerentsétlen társai' felakasztatásokról, még ezeket lehet megjegyezni; Midón a' felesége a' múlt vasárnap délután utólszor Despardnál járt 's tőlle bútsut vett volna, eltávozása után le vetette magát Despard az ágyra, és aludt egy fertály orát. Azután fel ugordván, mintegy neheztelő hangon mondotta a' tömlöztartónak: hogy nem, a' Koronának minden kintsiért sem fognak semmit ki venni belöllem. A' fogház papja sokszor próbált velle beszélde eredni, hanem minden-

kor azt felelte Despard, hogy néki magának volna különös vallása, 's az a' szívibe volna be írva. A' más hat, töredelmes szívvvel imátkozott. — A' vesztőállásra kettőnként vitték ki őket, a' hol nyakokba vettetvén a' veszedelmes kötél, sorba állították. — *Despard* ki nyerte, hogy szollhasson a' néphez, mellyhez képpeft, minekutánna a' kötél néki is a' nyakában lett volna, az állásnak a' szelire állott, és beszélleni kezdett, de nem sok közönet völt a' beszédiben. — „Ö, úgymond, olyan boldogságot és szabadságot kíván polgártársainak, a' melynek megszerzésén egész ereje szereznt törekedett, 's több e'-félék.“ — A' nézők sem ellenző sem helybe hagyó, hanem tsupa lágy-meleg indulattal, halgatták a' szavait. Azután el kezdődött az utolsó imátkozás, melynek vége felé egy deszka a' bünösük laba alól alá rántodván, magok egy sorban fűgve maradtak. — A' leveleit, mellyeket a' tömletzben irt völt Despard, utóljára mind el égette, nem tudják miért.

London Febr. 25-dikén. A' Parlamentom egy követség által, szerezntéltető irást küldött a' Királyhoz, azért, hogy a' Despard öfzsze esküvése kinyilatkozván, az eö Felsége betses élete az Isteni gondviselés által meg öriztetett. — A' Király a' thronusban ülve fogadta el ezen irást. — London várossa is azt végezte, hogy hasonló szerezntéltető irást küldjön eö Felségéhez.

London, Febr. 24-dikén. A' Frantzia Emigrans *Peltier* processuffa igen nagyon magához vonta az egész közönség' figyelmeteffégit. Végzetellen sokaság gyült völt öfzsze az examennyire; jelenvöltak a' Frantzia 's Dánus Követek is.

A' Peltier pártfogója, Mackintosh, egy ritka talentumú Orátor 's törvénytudó, három oráig tartó beszédet mondott el a' Birák és sokaság előtt, a' bünös' mentségire, mellyel mindeneket igen felindított: hanem a' Birák' szívít, még sem lágyíthatta meg tsak annyira is, hogy valamelyik szollott volna a' bünös mellett; egy szájjal azt vallották minyájok, mint már irtuk, hogy Peltier bünös. — Mackintosh abba kereste a' Peltier egygyik mentségít, hogy ellene a' Frantzia Országlószék' első Magiftratusa kívánságára indítottó voltna processus. Hanem a' Királyi Prokurátor ebben meg tzáfolta ötét, azt mondvan, hogy a' Peltier törvényes üldöztetése egyenesen azon ország első Magiftratusának rendeléséből esik, a' melly országban a' bün történt, 's a' melly országnak első Magiftratusa a' Nagy Britanniai Király.

„Itt tsak azt kell most kérdenünk, így szoll a' Kir. Prokurátor, hogy meg engedhetjük-e' mi azt, hogy nállunk valaki, valamely nemzetnek, a' mellynek vélünk békeffége van, első Magiftratusát oltsárolja, motskólja (diffamálja), és hogy ez, az a' nemzetet, a' melly azon első Magiftratus által kormányoztatik, ennek megöklésire ingerlje? Az az irás, a' mellyre nézve a' bünös perbe idéztetett, és a' mellyről ti itéletet mondani köteleztettek, nem tsupa történt dolgoknak előbezzellésével foglalatoskodik; hanem fő tzélja vagy tárgya, az oltsárlás.“ — Azután néhány példákat hordott elő a' Kir. Prokurátor a' Historiákból, annak megmutatására, hogy Angliában nem újság az, hogy idegen Hatalmasságoknak oltsárlásokért itélőszék' eleibe állittattak az irók. Gor-

don György az egygyik Frantzia Királyné illen intézett írásaért íteltetett meg. Hasonló képpen a' Londoni Courir nevü újság' kiadója is, Első Pál Orosz Császárnak megbántásaért, &c. — A' Birak eleibe terjesztette továbbá a' Kir. Prokurátor a' Peltier könyve első levelén vagy titulusán szemléltető képet, mondván, hogy az, akár ki egy tekintetre meg ismérheti a' Bonaparte képinek lenni. Fel olvasott a' könyvből néhány helyeket, a' melyekben formális kifejezésekben javasolja a' Pambigu (Peltier) a' Bonaparte megölettesését. — „Nem egygyezik meg! (ügyenind) Librariokurátor) Angliának betsületivel, hogy abban ilyen bünök büntetetlenül hagyattassanak. Meg gyözödött vagyok a' felöl, hogy ti a' Frantzia Respublika első Magistratusa ellen, üres okoskodásokból álló mesterséges beszédek által fel nem ingerlödtek. *Napoleon Bonaparte* a' Frantzia Respublika első Magistratusa: 's ez az, a' mi néki olyan tekintetre ad just, a' milyen a' nemzetnek fejet illeti. “

Az ilyen libellisták, vagy gunyoló irások szerzői ellen, pénz - bírlágból, fogságból, és a' pellengéren való állásból álló büntetést határoztak az Anglus törvények: hanem az utolsó, t. i. a' pellengéren való állás, ritkán esik ezen bünért; a' két elsőbbek gyakrabban. A' Biráknak széles mezőt engedett ezen tekintetben a' törvény magyarázására a' Konstituzió, melyhez képeft a' körülállások szerént terhesithetik vagy könnyebbithetik a' libellistáknak büntetéseket.

Frantzia Respublika.

Páris, Mártzius' 3-dikán. Jeles dolog, hogy

a' milyen buzgóan Londonban Pelletier ellen processus indittatott, 's a' milyen tüzeffen folytattatott: a' Párisi Moniteur éppen oly hevesen ki kelt a' dolog ellen: — „

„Egy l'elletier nevü ember (ezek a' Moniteur szavai) a' Londoni Itélőszék által megítéltetett, azért, hogy valami gyáva libellust (oltsárló irást) adott ki az Első Konzúl ellen. Nem láthatni által, hogy az Anglus Ministerek, miért akartak ebből az egész dologból, ilyen nagyot tsinálni. Minthogy az Anglus újságok azt adták ki, hogy ez a' processus Peltier ellen a' Frantzia Respublika kívánságára indittódott vólna, 's hogy azon a' Frantzia Követ is jelen lett vólna; erre nézve ránk bizattatott, hogy mind ezt, mind azt, nem igaznak lenni hirdeffük ki; az Első Konzúl tsak ezen processus hirének hallásából tudta meg azon *libellusnak* lételét. Európának alkotmányában (syftemájában) minden pallérozott nemzetek költsönös kötelességgel és tisztelettel tartoznak egymáshoz viseltetni; mivelhogy külömben a' legbarbarusobb környülállások közzé 's a' fejtelenségnek legveszedelmesebb állapotjára kellene jutnunk. — Tehát éppen oly kevellé lehet meg fogni, hogy mitsoda hafzna lehet Angliának, az ott okadás módjára ki jövő, 's kivált a' háború alatt ott megtelepedett Frantziáktól származó, libellusoknak megfzenvedésiből; a' milyen szembe tünő ennek a' Peltier nagy készülettel és mutogatással való processusának hafzontalansága. Az ugy nevezett *Alien-Bill*, az idegenekről szolló Parlamentális-Akta, hatalmat adott az Anglus Ministereknek, az idegenek elkergetésire: a' mellyet ők elég széles

értelem szerént gyakorólnak is. Több mint hufz, esméreres és lakos Frantziák ki küldettettek Angliából minden formalitás nélkül. Tsak kevés napok előtt történt, hogy polgár *Bonnecarrere* a' Párisi Nemzeti Gardisták Batalion Komendán-sa, Londonban pert folytatván, parantsolatot vett, hogy 48 órák alatt távozzék el onnét, pedig beteg vólt a' felesége. Esmérünk olyan személyeket, kiken hasonló történt, a' kik 30 esztendeje hogy Londonban laknak. Mire való időtöltés ily nagy szembetűnőséggel oly nagy tekintetű ítélőszék eleibe állítani az e' fele idegen bűnösöket, a' milyenek minden politikai nagy változások után lenni szoktak a' világon. Ha a' Lord Pelham vitzéje azt mondja ezeknek, hogy ne irjanak: azonnal el halgatnak; vagy ha tselekedni nem akarják, az Alien-Bill ereje szerént, ki lehet őket küldeni az Országból. A' Király' személyének tekintete 's a' nemzet' betsülete kívánniak, hogy már valaha vége szakasztódjon azoknak a' méltatlanságoknak, a' mellyek azon véle békeességben élő nemzet fő Magiftratusa ellen el követtetnek, a' melly nemzetnél egy éppen oly megkülömböztetett rangú mint személyes tulajdonságaért különös tisztelet érdemlő Követet tartani, Anglia méltónak itél. Azonban meg kell vallanunk, hogy ha ez a' Peltier processussa, magában semmi hasznú is, leg alább alkalmatosságúl szolgált az Angliai ítélőbiráknak arra, hogy böltseffégeket kimutassák, 's magokat egy sok tekintetben tiszteletet érdemlő nemzet' méltó ítélőbiráinak lenni megbizonyittsák."

PÁRIS Febr. 23-dikán. Tegnapelőtt délutáni 1 órakor ágyuk dörgése adta hírül a' Tör-

vényhozó Gyűlés üléseinek újra lett elkezdődéseket. Belső dolgokra ügyelő *Minister Chaptal*, 2 Státusposzták és 4 Darabontok menvén előtte, 's egy Konzuláris testörző csoport által kísértetvén, meg jelent ezen gyűlésben, 's annak ülést ilyen szavakkal kezdte el: — „

„Minden előbbeni tanátskozásaitokat, böltesség és világossak vezérelték. Az ólta, hogy tanátskozásaitokat félbe szakasztottátok, új törvényeket tárgyzó projektomokat érlelték az Országlószék ~~Belláltsosá~~ ~~Cenak~~ ~~knávo~~ ~~epity~~ ~~blibogság~~ ~~anjak~~ új útjait keresték fel, mellyek szerént a' Törvényhozó Gyűlésnek ma kezdődendő tanátskozásai, új epochát tsinálnak a' Respublika szerentsés állapotjának, &c. — (*Minister Chaptal*nak ezen beszédét nem folytatjuk itt tovább, azért, hogy a' Respublika jelenvaló állapotja' alább következő nevezetesebb leírásának kiadhatására hely maradjon).

El távozván *Chaptal* a' Gyűlésből, a' legöregebb tag ült bé az Elölülülzékbe, kinek előlülése alatt valóságos Elölülő, és 4 Titoknokok választódyán, ezekről a' Megtartó Tanáts, a' Tribunatus, és az Országlószék tudósítottak. — Azután más három Státustanátsosok (*Bigot*, *Desolles*, és *Segür*), érkeztek be, mint az Országlószék küldöttjei a' Gyűlésbe, kik közül az első hathatós ki fejezésekben terjesztette a' Gyűlés' eleibe, hogy melly fontos tárgy volna az, a' mellynek végső elintézésére a' Törvényhozó Gyűlés öfszke hivatott volna. — „Törvényhozók! a' ti következő üléseitek nevezetesek fognak lenni Frantzia országnak Historiájában. A' meghasonlásnak 's a' részrehajlásnak, nyomaik is elenyésztek már közzü-

letek. Idő kívántatott ahoz, hogy a' tsalfa theoreta gyökereftől kiirtódhasson, 's hogy az igazi józan okosság és valóságos szabadság, gyökeret verheffenek. Ezeknek védelmek alatt, egész erejét a' Polgári Törvényeskönyv kidolgozására fordították az Országglózfék' Tanátsosai. Ezen munka nélkül semmit nem ért volna a' ti néhány esztendeig tartott hánykodásokatok. Két országa vólt eddig közöttetek a' Polgári Törvényeknek, t. i. az Irótt Törvények, és a' Szokás országaik. A' ti munkátok abban fog határozódni, hogy e' kettőt, egygyé ~~bejétek~~ Central University Library Cluj

Ledanois nevű tagja a' Gyűlésnek fel szólalván, azt mondotta, hogy minyájoknak szivekből olvassa azt a' kívánságot, hogy magok közül egy követtséget választván ki, azt, az egész Gyűlés háládatosságának az Első Konzúl iránt való kinyilatkoztatására, küldjék hozzá audientziára. Ebben mindenek megégygyezvén, 24 Törvényhozók választattak ki az Első Konzúlhoz való menetelre.

Febr. 22-dikén ismét három Statustanátsosok jelentek meg, u. m. Muraire, Bruix, és Gally, a' Törvényhozó Gyűlésben, a' kik a' Respublika jelen való állapotjának egy szélesen kiterjedő előadását terjesztették a' Gyűlés eleibe, a' mellynek az első Konzúl neve vólt aláírva. Ez az, melyről feljebb emlekezénk — a' mellynek kezdetéből és végéből a' 19-ik M. Kurirban is lehetett a' 317-ik levelen egy kevesett olvasni — 's a' mellyet a' lehetőségig summázva ugyan, de még is bővebbetskén, most eképpen közlünk: — „

„A' dolgok folyása, (igy szoll az egygyik Kö-

vet Statustanátsos *Muraire*) nem tsulta meg reménségünket. A' Törvényhozó Tanáts most, a' Respublikát, a' polgárok egygyesége által erőssebbnek, munkásabbnak, és boldogságába - bizakodóbbnak, lenni találja. A' Konkordatának, mellynek béhozásán a' jó rendnek ellenségei büntetésre méltó reménségeiket építették vala, majd mindenütt leg jobb gyümöltseit lehet fzemlélni. A' megvilágosodott vallásnak principiumai, a' Pápa egygyetértése, 's az Országglózfék állhatatossága, minden akadályokon győzedelmeskedtek. Az erköltsi változások izembetűnök; a' Conciscriptio már azokon a' helyeken is folytában van, a' hol eddig tsak a' neve is támadált gerjesztett, 's a' hazának szolgálni, a' vallás principiumává vált. A' közönséges nevelésnek intézetei buzgósággal eszközöltetnek. Minden polgárok kezdik által latni, hogy tántom és tudomány nélkül az egyenlőség nem boldogság, hanem inkább inség és rabfzolgaság. Az új Departamentomokban lévő ifjuság a' régi Fr. országi nevendékekkel egygyütt lakván, öfzfe szoknak 's ezen eszköz által az ő különböző nemzeteik egygyé léfznek. A' Nemzeti Institutum jobb rendbe vétetett. Az Első Konzuli méltóságnak hóltig való tartása felől a' Megtartó Tanáts a' népet meg kérdezvén, ennek voksa a' Megtartó Tanáts akarattjával megegygyezett. A' Megtartó Tanátsnak foglalatosságai és rendtartásai állandó principiumok szerezént intéztettek-el, és úgy, hogy a' nagyra való vágyás és a' fejetlenség a' köz jó ellen öfzfe nem esküdhhetnek. Frantzia ország, 's maga az igasság, még egy nagy fogyatkozásnak kipótolasát, t. i. a' Megkegyelmezés' jussanak bé-

hozódását kívánták. Hány ezerfer nem ohalytatott ez a' jus, ez a' Megkegyelmezhetés béli hatalom, 12 ezrtendőknek lefolytok alatt! Már ez a' jus is megadatott az első Magifiratuális személynek: de úgy, hogy tsak az igaffág szemei előtt, 's az igaffágtévő fő ítélőszék, 's egy különös fő Tanátsnak meghalgtása után, élhessen ezen hatalmával. —

„A' Konstituziót bővebben megmagyarázó Senatus - Consultumnak kiadattatása előtt mindenek ingadozni láttzottak; a' jelenvaló dolgok tetszettek; de a' jövődökhöz nem volt bizodalom; 's a' haza' ellenségei újabb meg újabb reménséggel ketsegtették magokat. Hanem a' nevezett Senatus - Consultumnak kihirdettetése, új bizodalmat gerjesztett a' Frantzia népben a' maga állapotja 's tulajdonának állandó megmaradása iránt. — Piemontot, az uralkodónak arról való lemondása, a' nép'kivánsága, 's meg a' kénfzerítő környülállások, Frantzia ország hatalmá alá vetették, minekutánna a' Monarchiai költségeknék megtehetésekre, alkalmatlanná lett volna. — Elba szigetének, az anyaországtól való nagy távolsága miatt, különös rendtartásokra volt szüksége. —

„Frantzia ország belső részein tsendesség és bátorság uralkodnak, annyira, hogy az országútainkon való bátorságot irigyli sok idegen útzó. Mezei munkánk tökéletesül, és az Europai leg hirebb mezei munkás tartományokkal vetélkedik. Ezt mondhatjuk fabrikainkról is, tsak a' van még hátra virágzásokra, hogy töke pénzt találhassanak kevesebb uzsoraért. Az Országlószék gondoskodása 's jó tétemenyei, több mint 20 ezer Fran-

tzia mesterembereket hoztak visszra a' hazába, a' kik úgy mondván ajándékul adattattak visszra fábrrikáinknak és manufakturáinknak. Lyoni fabrikáinknak Európának már sok helyein ismét adózni kezdett a' bujálkodás. Az idegen bujálkodásnak a' mi jó izlésünk' külömbkülömbfélesége's a' nállunk való módiknak változándósága, a' kútfeje.

„A' múlt esztendőben 24 milliókat fordítottunk az országútak tsináltatására. A' Simplon, a' Cenis, és Mont Genève, nem soká három nagy útakat nyitnak előttünk Olasz orizágra. A' Rénus partján Coblentz és Bingen között járhatatlan köfsziklákon kézfül egy országút. A' Rénus jobb partján lévő lakosok, a' kik eleinten katzagták ezen próbát, most bámulnak sietve való előmenetelén. Az *Ourcq* vize kanálissa nem soká bőséges vizet fog szolgáltatni Páris várossának. Több kanalisok is vannak munkában. Az Oceanus tenger habjaitól tsápdostató partjainkon új erősségék emelkednek. Kikötő helyeinknek tisztitattásokra szükséges summa rendeltetett. A' mi Havrei kikötő helyünk leg szebb kereskedő kikötő helyé leszen nem sokára. Antwerpia kereskedésének ismét visszra adódik régi virágzása, 's a' Schelde, Maas, és Rénus vizeik, kanalisok által öfzfzetsatoltatnak, 's ezek főgják ennekutánna hajóépítő műhelyeinkbe a' tulajdon vidékeinken termő, épületre való fákat szolgáltatni. Martinique, Tabagó, és St. Lucia szigetek, a' kereskedés virágzásának minden elementomaival egyetemben, nekünk visszra adattattak. Az újra meghodoltatott Guadaloupe, ismét kezdi kinyugodni magát. Guiana is kezd ki

lépni a' tsetsemőségnek böltsőjéből. St. Domin-
gó már meg hódolt vala seregeinknek, 's minde-
nek jót jelentettek: azonban, egy rettenetes beteg-
ségnek neme, új pufztitást kezdett tenni seregeink-
ben, Hanem, meg maradt tsoportjaink, az újo-
nan oda indittakkal egygyütt, ott is nem soká
békefféget fognak szerezni. Isle de France és
Bourbon szigeteink felé, valamint Napkeleti In-
diaba is, útban vagynak hajóink. —

„Az Ország kintstárjának valóságos állapotja
a' Törvényhozó Gyűlés eleibe fog terjesztődni.
Egész bátorsággal és bizodalommal közönséggé
meri azt az Orzáglófzék, valamint barátjai úgy
rágalmazói között, valamint a' hazafiak úgy az
idegenek között, tenni.“ — Ezekután leszáll vé-
gezetre az Orátor különkülön az Europai Hatal-
masságokra, 's a' Török Birodalommal és Nagy
Britanniával rekeszti be szavait, ilyen módon: —

„A' Frantzia Követ Konstantzinápolyban van
már. Rá bízattatott, hogy erőfittse meg a' lehe-
tőségig a' barátság és szövetség kötelét azon Ha-
talmassággal, a' melly ingadozni látszik, de a' mely-
nek megtartatását és megerőfittetődését, a' mi tu-
lajdon javunk kívánnya.

Málta szigetét és Alexandriát még nem hagy-
ták oda az Anglus seregek, és a' Frantzia Ország-
lófzéknek jusla volna ezért panaszólni: azonközben
ugy esett értésre, hogy a' hajók már meg érkez-
tek volna a' Közép tengerre, hogy ezen seregeket
haza vigyék. — A' szárazon való békeffégnek fenn-
állása felől bizonyossá teheti az Orzáglófzék a' Res-
publikát: 's jó reménséggel biztathatja a' tenge-
reken való békeffég felől is. Szükségek van erre

minden népeknek, melyre nézve mindenek kívánnyák annak allandóságát. A' Frantzia Országglószék semmi útakat és módokat, a' mellyek a' nemzet ditsőffégével meg egygyeznek, 's a' mellyek a' Kötésekkel özfze tsatóltatva vannak, annak fenn tartására el nem fog mellőzni. —

„Hanem, a' mi Angliát illeti, ott két olyan pártok találatnak, mellyek közzül mindenik győzedelmeskedni kívánna a' másikon. Egygyik párt az, a' melly a' békefféget kötötte vélünk, 's a' melly ennek fenn tartásán törekedik. A' másik párt az, melly örökös gyuloiseget esküd't Frantzia ország ellen. Ezen két felé való ingadozásból vezzi eredetét az, hogy Anglia ilyen kéttséges, t. i. rész szerént békefféges rész szerént háborus lábakon láttatik állani ránk nézve. Valameddig Angliában ezen két pártoknak egymás ellen való tusakodások fenn áll: a' böltseffég parantsólja nekünk, hogy mind addig vigyázattal légyünk, 's bizonyos segítő eszközeink legyenek dugotsban, mellyekhez mindenkor hozzájok nyulhassunk. Öt száz embereinknek kell kézzen lenni, hogy a' Republikát védelmezzék, 's hogy, ha kívántatni fog, boszszut is álljanak érette. E' különös kételenség két olyan nemzeteknek egymás ellen való indulatosságai miatt, a' mellyeket külömben ugyan azou boldogságnak és akaratnak kellene békeffégen tartani. Azonban akár mi következése légyen a' mesterkedéseknek, el meri azt a' Frantzia Országglószék nemes kevélységgel mondani: hogy a' népeket nem fogják új ízövetségbe vonni; és hogy Anglia mostan, Frantzia ország ellen hadat nem folytathat. —

„Hanem ezt ebbe hagyván, tapláljuk kedve-
sebb reménységgel magunkat; hiteffük elinkább azt
magunkal, hogy az Angliai Országglószék tanátsá-
ban, tsak a' böltseffég javaslásai, 's az emberiség
szavai halgattatnak meg. A' boldog tsendesség el
fogja felejtetni a' hozfzan tartott hadakozásból
szarmázott inségeket, 's Frantzia ország és Anglia,
midön önnön boldogságaikat elő mozdítják, ugyan
akkor az egész világ háládatos közönetére mago-
kat érdemesekké tefzik.“

Helvétziai Respublika.

Berna, Mártz. 3 dikán. — *Affri*, a' Helvét-
ziai új Landamman, tegnapelőtt estve Párisból
meg érkezett ide, és ágyú durrogás által fogadta-
tott. Tegnap Freiburgba vette útját, és rendelést
tett, hogy az Országglószék Aktái is oda vitetteffe-
nek utánna. Az eddig Freiburgban volt Frantzia
katona sereg, Lausannába takarodik által.

Bernában Német theatrom volt eddig : most
Frantzia érkezett helylybe.

A' Frantzia indzinörök, a' kik egész Helvétzi-
át papirosra fogják venni, 's annak egy derék
mappáját fogják kézfiteni, már meg érkeztek.

Genevába nagy summa pénz érkezett Páris-
ból, olyan rendeléffel, hogy a' Simplon hegyen
való országút tökéletességre mennyen.

P. D.